Kraków, dnia 23 grudnia 1938 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 32.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Str

Poz. 221 — Zarządzenie Starosty Powiatowego Nowotarskiego z dnia 18 grudnia 1938 r. obejmujące regulamin porządkowy dla zawodowych przewodników turystycznych w Tatrach 342

Dział urzędowy.

221

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOTARSKIEGO

z dnia 18 grudnia 1938 r.

obejmujące regulamin porządkowy dla zawodowych przewodników turystycznych w Tatrach.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowym Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468 w brzmieniu ustawy z dnia 10. III. 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 350, po wysłuchaniu opinii Zarządu Gminy Uzdrowiskowej w Zakopanem, wydaję regulamin o przepisach porządkowych dla zawodowych przewodników turystycznych w Tatrach.

ROZDZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

§ 1.

Przemysłem zawodowych przewodników turystycznych w Tatrach mogą się trudnić tylko osoby, które niezależnie od przewidzianego w art. 7 prawa przemysłowego potwierdzenia zgłoszenia przemysłowego posiadają nadto warunki przewidziane w niniejszym regulaminie porządkowym.

§ 2.

Za przewodnika tatrzańskiego może być uznany godny zaufania, prowadzący moralny i trzeźwy tryb życia obywatel polski, pełnoletni, własnowolny i posiadający dostateczne uzdolnienie do przewodnictwa w Tatrach, które zostało stwierdzone złożeniem egzaminu przed Komisją.

ROZDZIAŁ II.

Warunki dopuszczenia do egzaminu na przewodników.

Skład Komisji Egzaminacyjnej.

§ 3.

Kandydat na przewodnika może być dopuszczony do egzaminu po przedłożeniu następujących dowodów:

a) ukończenia 21 roku życia,
b) obywatelstwa polskiego,
c) świadectwa lekarskiego, stwierdzają

cego, że kandydat nie podlega cierpieniom i ułomnościom, które mogłyby stanowić przeszkodę w wypełnianiu zawodu przewodnika (n. p. ułomności fizyczne, choroby nerwowe, wada serca, zaraźliwe nieuleczalne choroby, wady oczu jak krótkowzroczność i daltonizm),

b) zaświadczenia stwierdzającego, że kandydat uprawia conajmniej od trzech lat turystykę górską, bądź samodzielnie, bądź w charakterze praktykanta przy przewodniku I-szej lub II-giej klasy i posiada umiejętność jazdy na nartach.

Zaświadczenia o uprawianiu turystyki górskioj może wydawać Klub Wysokogórski P. T. T., albo odpowiednie Towarzystwa turystyczne a praktykę może stwierdzić tylko przewodnik I-szej lub II-ej klasy.

§ 4.

Komisja egzaminacyjna dla przewodników składa się z następujących osób:

1) Starosty Powiatowego nowotarskiego lub jego delegata, jako przewodniczącego,

2) 2 delegatów Klubu Wysokogórskiego P. T. T.,

3) 2 delegatów Polskiego Związku Narciarskiego,

4) lekarza — delegata sekcji ratowniczej P. T. T.,

5) 2 przewodników I-szej klasy, wybranych z grona przewodników na wniosek Towarzystwa opiekującego się przewodnictwem w Tatrach.

Nadto Starosta Powiatowy nowotarski może powołać według swego uznania 3-ch członków Komisji z pośród organizacyj turystycznych.

§ 5.

Komisja egzaminacyjna w powyższym składzie zbiera się na zaproszenie przewodniczącego raz do roku, a w wypadkach wyjątkowych, gdy zajdzie potrzeba.

Do ważności uchwał Komisji potrzebna jest obecność przewodniczącego i conajmniej 4-ch członków Komisji w tym jednego przewodnika I klasy. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

ROZDZIAŁ III.

O egzaminie dla przewodników tatrzańskich.

§ 6.

Komisja egzaminacyjna ma za zadanie ocenę kandydata:

a) z jego ogólnej kwalifikacji,

b) z dokładnej znajomości techniki turystycznej letniej i zimowej.

W wyniku przeprowadzonego egzaminu Komisja zalicza kandydatów, na przewodników do III, II, lub I klasy, w zależności od wykazanej umiejętności zawodowej w zakresie teorii jak i praktyki.

§ 7.

W zakresie teorii kandydat na przewodnika III klasy winien wykazać dostateczną znajomość:

a) topografii Tatr polskich — w zakresie praktyki turystycznej. Kandydat winien znać nazwy i wzajemne położenie szczytów, turni, przełęczy, dolin i potoków w obrębie Tatr polskich oraz najważniejszych wierchów i przełęczy po stronie słowackich Tatr,

b) niebezpieczeństw górskich,

c) położenia schronisk, telefonów na obszarze Tatr i najbliższej okolicy, placówek straży granicznej, pogotowia i t. p.,

d) niesienia pierwszej pomocy chorym i rannym w elementarnym zakresie.

§ 8.

W zakresie praktyki winien kandydat na przewodnika III klasy wykazać się:

a) umiejętnością obchodzenia się z liną turystyczną, techniką spinaczkową i narciarską na terenie przez Komisję wskazanym,

b) przed wyznaczoną przez Komisję osobą lub osobami z umiejętności prowadzenia w zakresie wycieczek na drodze o skali uznanej za „nieco trudną".

§ 9.

Kandydat na przewodnika winien wykazać się znajomością ważniejszych postanowień, ustaw mających związek z ochroną granicy, ruchem w strefie nadgranicznej, małym ruchem granicznym tak gospodarczym jak i turystycznym, oraz ustaw o ochronie przyrody.

Kandydat na przewodnika winien wykazać się dokładną znajomością niniejszego regulaminu oraz taryfy dla przewodników.

§ 10.

Kandydat na przewodnika klasy II oprócz warunków dla przewodnika klasy III winien wykazać się ponadto w zakresie teorii:

a) znajomością topografii całych Tatr w zakresie praktyki turystycznej, a to nazw i wzajemnego położenia szczytów, turni, przełęczy, dolin i potoków,
b) umiejętnością czytania map w elementarnym zakresie,
c) znajomością krajobrazu tatrzańskiego, na podstawie przedstawionych kandydatowi panoramicznych zdjęć fotograficznych, względnie na podstawie map plastycznych, oraz wskazania na tychże przebiegu ważniejszych dróg i szlaków turystycznych.

§ 11.

W zakresie praktyki turystycznej winien kandydat na przewodnika klasy II wykazać się:

a) umiejętnością obchodzenia się z hakami, pętlami asekuracyjnymi, karabinkami it.d.
b) przed wyznaczoną przez Komisję osobą lub osobami z umiejętności prowadzenia wycieczki na drodze o skali uznanej za „dość trudną" niezaopatrzoną w ubezpieczenia i nieznakowaną.
c) umiejętnością jazdy na nartach na poziomie wymaganym od instruktora narciarskiego.

§ 12.

Przewodnikiem I klasy może zostać egzaminowany przewodnik klasy II z praktyką conajmniej 5-cio letnią jako przewodnik II klasy, o ile Komisja uzna jego uzdolnienia i praktykę za wystarczającą.

Kandydat na przewodnika klasy I-szej musi mieć poza tym ukończony 24 rok życia oraz dokonać 50 samodzielnych przejść dróg o skali uznanej conajmniej za „dość trudną" w czym conajmniej 5 w skali uznanej za "bardzo trudną", a 3 w skali uznanej „nadzwyczaj trudną".

§ 13.

Uznanie skali trudności drogi pozostawia się Komisji, która oprze swą decyzję na opinii Klubu Wysokogórskiego P. T. T.

§ 14.

Komisja może w drodze wyjątku zwolnić kandydata z części praktycznej egzaminu o ile praktyka turystyczna kandydata daje gwarancję jego umiejętności.

§ 15.

Po odbyciu egzaminu z dodatnim wynikiem wydaje się kandydatowi zaświadczenie stanowiące podstawę do uzyskania ze Starostwa powiatowego nowotarskiego legitymacji i odznaki dla przewodników.

§ 16.

Egzamin jest bezpłatny. Za udział w Komisji egzaminacyjnej nie należy się delegatom żadne wynagrodzenie ani zwrot kosztów.

§ 17.

Przewodnik otrzymuje ze Starostwa powiatowego w Nowym Targu po odbyciu egzaminu z dodatnim wynikiem legitymację przewodnicką za zwrotem kosztów. Wzór legitymacji i odznaki przewodnickiej zatwierdza Starostwo powiatowe nowotarskie. Legitymacja przewodnicka jest imienna, zaopatrzona fotografią właściciela, uzględnia adres i własnoręczny podpis przewodnika. Legitymacja stwierdza do jakiej klasy należy przewodnik, oraz że posiada kwalifikacje przewidziane w niniejszym regulaminie. Do legitymacji przewodnika wydanej w formie książeczki winien być dołączony niniejszy regulamin oraz pozostawiona większa ilość czystych kartek w celu wpisywania zaświadczeń i uwag przez turystów. Ważność legitymacji stwierdza corocznie Starosta powiatowy nowotarski. Przewodnik jest obowiązany mieć przy sobie w czasie pełnienia obowiązków przewodnika legitymację i odznakę przewodnika i okazać je na każde żądanie władz bezpieczeństwa. Odznaka winna być noszoną w sposób widoczny na zewnątrz ubioru. Odznaki są numerowane, a numer wpisany do legitymacji.

ROZDZIAŁ V.

Obowiązki przewodnika.

§ 18.

Przewodnik tatrzański winien pamiętać, że zawód jego jest odpowiedzialny i winien zawsze baczyć na godność stanu przewodników. Przewodnik winien jest zachować się wobec turysty z należytą uprzejmością, dbać

o jego zdrowie i bezpieczeństwo, a zobowiązania jakich się podjął w oznaczonym czasie dokładnie wypełniać. Przewodnikowi nie wolno bez zgody turysty wyrażonej pisemnie opuścić tegoż przed ukończeniem wycieczki. Gdyby turysta podczas wycieczki osłabł lub zachorował winien przewodnik udzielić mu według możności wszelkiej pomocy, a w razie wypadku udzielić mu pierwszej pomocy i postarać się niezwłocznie o wezwanie pogotowia ratunkowego.

§ 19.

Przewodnik obowiązany jest posiadać przybory turystyczne do wykonywania swego zawodu w stanie przydatnym do użytku. Przy wykonywaniu zawodu przewodnik winien być ubrany z reguły w strój regionalny z wyjątkiem szczegόlnych okoliczności uzasadniających noszenie innego ubioru.

§ 20.

Przewodnik obowiązany jest bez dopłaty nieść bagaż turysty następującej wagi: przewodnik I. klasy do 6 kg., II. i III. klasy do 8 kg., nie licząc własnych przyborów turystycznych. O ile przedsiębrana jest wycieczka na drodze o skali uznanej za „trudną“, „bardzo trudną“ i „nadzwyczaj trudną“, przewodnik nie jest obowiązany do niesienia żadnych bagaży turysty.

§ 21.

Ze względu na odpowiedzialność przewodnika nie wolno mu zabierać więcej aniżeli 2 turystów na wycieczki uznane za „dość trudne“ i „trudne“, nie więcej niż jednego turystę na wycieczki uznane za „bardzo trudne“. Przy wycieczkach uznanych za „nadzwyczaj trudne“, o ile turysta nie jest znany przewokowi jako dostatecznie wykwalifikowany spinacz, przewodnik ma prawo zażądać od turysty do najęcia drugiego przewodnika tej samej klasy.

§ 22.

Starosta powiatowy nowotarski będzie ustalał corocznie taryfę za usługi świadczone przez przewodników, po zasięgnięciu opinii Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie oraz Zarządu Miejskiego w Zakopanem. Obowiązującą taryfę winien posiadać stale przy sobie każdy przewodnik.

§. 23.

Rozstrzyganie skarg i zażaleń na przewodników wynikające z niniejszego regulaminu należy do właściwości Starosty powiatowego nowotarskiego. Wszelkie inne pretensje mogą być dochodzone na drodze sądowej.

§ 24.

Starosta powiatowy nowotarski może zarządzić z urzędu zbadanie stanu zdrowia przewodnika tatrzańskiego przez lekarza urzędowego dla stwierdzenia zdolności do pełnienia obowiązków przewodnika. Starosta powiatowy nowotarski może każdej chwili cofnąć wydane przewodnikowi uprawnienie w formie odebrania mu legitymacji i odznaki oraz zakazać trudnić się zawodowym przewodnictwem w Tatrach w razie stwierdzenia, że przewodnik nie jest zdolny do wykonywania swego zawodu lub nie odpowiada warunkom niniejszego regulaminu.

ROZDZIAŁ VI.

Postanowienia karne.

§ 25.

Przekroczenia postanowień zawartych w § 1 oraz w §§ od 18 do 22 niniejszego regulaminu karane będą na podstawie art. 126 prawa przemysłowego a) upomnieniem, b) grzywną do 1000 zł., c) aresztem do 14 dni. Do wymierzania kar jest powołana powiatowa władza administracji ogólnej.

§ 26.

Starosta powiatowy w Nowym Targu może odebrać uprawnienia do wykonywania zawodu przewodnika w Tatrach w wypadku dopuszczenia się przekroczenia niniejszego regulaminu.

ROZDZIAŁ VII.

Przepisy końcowe i przejściowe.

§ 27.

Obowiązujące dotychczas legitymacje i książeczki przewodnictwa, wydawane przez Polskie Towarzystwo Tatrzańskie w Krakowie tracą swą ważność. Posiadacze ich winni zgłosić się w Starostwie powiatowym w Nowym Targu w terminie do trzech miesięcy, składając posiadane legitymacje celem zamiany na nowe, przy czym ze

względu na ich dokumentarną treść, stare książeczki przewodnickie mogą być pozostawione dotychczasowym właścicielom po umieszczeniu na nich adnotacji o unieważnieniu.

Dotychczasowi przewodnicy, na podstawie posiadanej praktyki i złożonych już egzaminów mają prawo do otrzymania nowej legitymacji i odznaki za zwrotem kosztów bez poddawania się nowemu egzaminowi.

§ 28.

Starosta powiatowy nowotarski może powierzyć nadzór i opiekę nad przewodnikami tatrzańskimi odpowiedniej organizacji turystycznej. Poruczenie nadzoru i opieki uzależnione jest od wyrażenia zgody przez odnośną organizację.

§ 29.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy
w. z.
Mgr. Marian Wroński
Wicestarosta.

Adres Redakcji i Administracji „Krakowski Dziennik Wojewódzki" Kraków, ulica Basztowa 22, telefon Nr. 111-4

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 40 gr. — Przedpłata na rok 1938 wynosi: roczna 18 zł., półroczna 9 zł. kwartalna 4·50 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia za poszczególne egzemplarze należy przekazywać na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409.144 Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia „Krakowska" Kraków ul. św. Jana 13, tel. 144-65, pod zarządem A. Gablankowskiego